

Plenum

Tisdag 7.10.2025 kl. 14.01—20.15

9. Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av äktenskapslagen och till lagar som har samband med den

Regeringens proposition RP 51/2025 rd

Utskottets betänkande LaUB 11/2025 rd

Första behandlingen

Förste vice talman Paula Risikko: Ärende 9 på dagordningen presenteras för första behandling. Till grund för behandlingen ligger lagutskottets betänkande LaUB 11/2025 rd. Nu ska riksdagen besluta om innehållet i lagförslagen. — Allmän debatt. Ledamot Eerola, utskottets ordförande, varsågod.

Debatt

18.56 **Juho Eerola ps** (esittelypuheenvuoro): Kiitoksia, arvoisa rouva puhemies! Esittelen tosiaan siis lakivaliokunnan mietinnön 11/2025 hallituksen esitykseen 51/2025. Tässä kyseisessä hallituksen esityksessä on siis kyse tällaisesta aviovarallisuusjärjestelmään ehdotetuista muutoksista. Aviovarallisuusjärjestelmä määrittää muun muassa sitä, miten puolisoitten omaisuus jaetaan sitten, kun se avioliitto kerran valitettavasti ehkä purkautuu avioeron johdosta. Lisäksi järjestelmällä on merkitystä, kun avioliitto purkautuu siinä ehkä vielä valitettavammassa tilanteessa, kun toinen osapuoli kuolee.

Avioliittoon perustuvista varallisuus oikeudellisista oikeuksista säädetään luonnollisestikin avioliittolaissa. Avioliittolain mukaan kummallakin puolisoilla on avio-oikeus toisen puolison omaisuuteen, jollei muuta ole erikseen määrätty tai sovittu. Avioliiton purkautuessa toimitetaan ositus, jossa sitten selvitetään puolisoitten aviovarallisuussuhteet. Tämä ositus voidaan toimittaa avioeron vireillepanon jälkeen taikka sitten toisen puolison menehdyttyä, mutta se voidaan toimittaa pitkänkin ajan kuluttua avioliiton päättymisestä, ja se voi jäädä joissain tapauksissa jopa kokonaan toimittamatta.

Avioliittolaissa, arvoisa rouva puhemies, säädetään siitä, milloin tämä oikeus vaatia avio-oikeudenalaisen omaisuuden osittamista alkaa, mutta sitä, milloin se sitten päättyy, ei ole määritelty aiemmin. Tämä voi aiheuttaa oikeudellista epävarmuutta sekä myöskin ihan käytännön ongelmia ja viivytyksiä muun muassa kuolinpesissä ja niiden selvittämisessä.

Avioliittolakiin sisältyy nykyisin myöskin säännöksiä, joilla rajoitetaan puolison oikeutta määrätä perheen kannalta tärkeästä omaisuudesta, kuten vaikkapa yhteisenä kotina käytetystä asunnosta. Nämä kyseiset säännökset edellyttävät, että omistava puoliso hankkii tällaisen omaisuuden luovuttamiseen toisen puolison suostumuksen. Nämä vallinnanrajoitukset ovat voimassa aina siihen asti, kunnes ositus tai osituksen sijaan tehtävän omaisuuden erottelu on toimitettu, ja siis saattaneet olla voimassa 10—20 vuottakin. Nämä vallinnanrajoitukset voivat aiheuttaa käytännössä isoja ongelmallisia tilanteita, jos aikaa avioliit-

Punkt i protokollet PR 91/2025 rd

ton purkautumisesta on kulunut jopa vuosikymmeniä ja ositus tai tämä omaisuuden erotte-
lu on syystä tai toisesta jäänyt sitten tekemättä.

Avioliittolaissa säädetään myöskin irtaimen omaisuuden omistamista koskevasta yhteisomistusolettamasta siltä varalta, ettei irtaimen omaisuuden omistussuhteesta ole ihan täyt-
tä selvyyttä, niin kuin usein tiedätte, että ei aina ole. Tämä olettama on tarkoitettu sovellet-
tavaksi avioliiton purkautumisen jälkeisessä osituksessa ja omaisuuden erottelussa, mutta
se voi ulottaa vaikutuksensa vielä pitkään avioliiton päättymisen jälkeenkin.

Tässä hallituksen esityksessä, arvoisa rouva puhemies, ehdotetaan tämän nykytilan sel-
keyttämistä säätämällä tämän avio-oikeuden vanhentumisesta sekä avioliittolain valli-
nanrajoitusten ja yhteisomistusolettaman raukeamisesta. Avio-oikeuden ehdotetaan van-
hentuvan kymmenen vuoden kuluttua lainvoiman saaneen avioliiton purkamista koskevan
päättöksen antopäivästä. Eli kymmenen vuotta olisi nyt sitten tämä takaraja tästä eteenpäin.
Kun tämä avio-oikeus vanhentuu, kumpikaan puoliso ei ole velvollinen luovuttamaan
omaisuuttaan avio-oikeuden nojalla enää sille toiselle puolisolle, eksälle. Avio-oikeuden
vanhentumisen voi esityksen mukaan katkaista hakemalla tuomioistuimesta pesänjakajaa
omaisuuden osituksen toimittamiseksi. Puolisot voivat myös tietyin muoto- ja rekisteröi-
nivaatimuksin sopia myös kymmenen vuotta pidemmästä vanhentumisajasta. Avioliitto-
lain valliannanrajoitusten ehdotetaan vuorostaan olevan voimassa siihen saakka, kunnes
avioliiton purkautumisesta on kulunut myös se kymmenen vuotta. Niin ikään ehdotetaan,
ettei yhteisomistusolettamaa enää sovelleta, jos avioliiton purkautumisesta avioeron tai
avioliiton kumoamisen johdosta on kulunut se yli kymmenen vuotta.

Lakivaliokunta on antanut yksimielisen mietinnön tästä asiasta, jossa se pitää hallituk-
sen esityksen tavoitteita ja ehdotettuja muutoksia oikeinkin kannatettavina. Lakivaliokun-
ta toteaa tässä mietinnössään, että aviovarallisuusjärjestelmässä on kyse yleislainsäädän-
nöstä, joka koskee erittäin suurta osaa kansalaisia — äsken puhuttiin kansalaisuuden saa-
misista, ja tämä koskettaa erinomaisen suurta osaa. Siksin on tärkeää, että oikeustila on
mahdollisimman selkeä ja sääntely yksinkertaista. Lisäksi lakivaliokunta korostaa mietin-
nössään lainsäädäntömuutoksista tiedottamisen merkitystä.

Lakivaliokunta puoltaa hallituksen esitykseen sisältyvien lakiehdotusten hyväksymistä
3. lakiehdotukseen ehdotetuin vähäisin muutoksin. Valiokunta ehdottaa, että 3. lakiehd-
otuksen 4 a §:n 1 momentin 1 kohtaa muutettaisiin sillä viisiin, että puolisoista tallennetaan
syntymäaikojen sijasta henkilötunnukset vastaavalla tavalla kuin avioehtoasioiden rekiste-
riin. Näin. — Kiitokset, arvoisa rouva puhemies.

Ensimmäinen varapuhemies Paula Risikko: Kiitoksia. — Edustaja Strandman.

19.03 Jaana Strandman ps: Arvoisa rouva puhemies! Kiitän lakivaliokunnan puheen-
johtaja Eerolaa tästä esittelystä.

Hallitus esittää kymmenen vuoden määräaika, jonka jälkeen entisen aviopuolison
omaisuutta kohtaan ei voisi enää esittää vaatimuksia. Tavoitteena on kannustaa puolisoita
tekemään ositus ajoissa ja selkeyttää oikeustila. Ositus tarkoittaa puolisoitten avio-oikeu-
den alaisen omaisuuden jakamista avioliiton päättyessä. Käytännössä moni jättää tämän te-
kemättä, ja nykyinen lainsäädäntö ei aseta aikarajaa vaatimusten esittämiselle. Tämä on
johtanut tilanteisiin, joissa vuosikymmeniä vanhoja asioita joudutaan selvittämään perun-
kirjoitusten yhteydessä. Ehdotetun määräajan myötä helpottuvat sekä kuolinpesien että pe-
sänselvittäjien tehtävät. Jatkossa ei tarvitse etsiä kadonneita osituskirjoja tai selvittää, mitä

Punkt i protokollet PR 91/2025 rd

omaisuutta entinen puoliso omisti vuosikymmeniä sitten. Uudistus tuo oikeusvarmuutta ja ennakoitavuutta kansalaisille sekä vähentää tarpeetonta hallinnollista työtä.

Arvoisa rouva puhemies! Esitys ei sisällä osituspakkoa. Kukaan ei ole velvoitettu tekemään ositusta, mutta laki asettaa aikarajan sille, kuinka kauan vaatimuksia voidaan esittää. On myös tärkeää, että lakimuutos ei koske avioliittoja, jotka päättyvät kuolemaan. Lesken oikeuksiin ei puututa, eikä niitä heikennetä. Lisäksi valiokunta on ehdottanut pientä muuta merkittävää tarkennusta, kuten että puolisoiden tiedot kirjataan rekisteriin henkilötunnuksella syntymäajan sijasta, mikä parantaa tietoturvaa ja yhdenmukaistaa käytäntöjä.

Lakimuutoksen tarkoitus on vahvistaa oikeusvarmuutta, turvata kansalaisten asemaa ja helpottaa viranomaisten työtä. Tämä on järkevää ja vastuullista lainsäädäntöä, joka vähentää riitoja ja tekee arjesta sujuvampaa.

Kiitän myös oikeusministeri Leena Merta asian hyvästä valmistelusta. — Kiitos.

Riksdagen avslutade den allmänna debatten.

Riksdagen godkände innehållet i lagförslag 1—3 i proposition RP 51/2025 rd enligt betänkandet. Första behandlingen av lagförslagen avslutades.